

Către
Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Fax: +33 (0)3 90 21 43 50

Regula 39 – Urgent
Persoană de contact: ...

Subsemnatul, ... în temeiul art. 39 din Regulamentul Curții Europene a Drepturilor Omului, formulez în nume personal prezenta

Cerere de măsuri provizorii

prin care solicit adoptarea de către Curte a unor **măsuri provizorii** prin care să fie **suspendate efectele** Hotărârii Guvernului României nr. 293 din 10 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial nr. 245 din 11.03.2021 *privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 14 martie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19* și ale Anexelor nr. I, II și III ale Hotărârii.

****

1. Precizări prealabile

1. La data de 18.05.2020, Guvernul României a adoptat Hotărârea de Guvern nr. 394 din data de 18.05.2020 împreună cu anexele acesteia privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19.
2. Potrivit art. 1 din Hotărârea de Guvern, *„începând cu data de 18.05.2020 se instituie stare de alertă pe întreg teritoriul țării pe o durată de 30 de zile”*.
La art. 2 sunt prevăzute 3 categorii de măsuri de prevenire și control al infecțiilor reglementate prin 3 Anexe la hotărâre denumite după cum urmează:
  - a) Anexa nr.1 - „Măsuri pentru creșterea capacității de răspuns”;
  - b) Anexa nr. 2 - „Măsuri pentru asigurarea rezilienței comunităților”;

c) Anexa nr. 3 - „Măsuri pentru diminuarea impactului tipului de risc”

3. În cuprinsul acestor anexe sunt reglementate o serie de restricții ale drepturilor și libertăților fundamentale garantate prin Constituție, printre care: **dreptul la liberă circulație**, garantat de art. 25 din Constituția României, **dreptul la învățătură**, consfințit de art. 32 din Constituție, **dreptul la libertatea întrunirilor** garantat de art. 39 din Constituția României (art. 11 CEDO și art. 12 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene), **accesul liber la o activitate economică** garantat prin art. 45 din Constituția României și art. 16 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, **accesul la cultură** protejat de art. 33 din Constituția României (art. 13 din Carta drepturilor fundamentale UE) precum și **accesul tinerilor la viața economică, culturală și sportivă**, garantat prin art. 49 al. 5 din Constituția României.
4. Timp de **aproape un an**, Guvernul României a prelungit **permanent** această stare de alertă, menținând și/sau adăugând măsuri de restricție, limitări ale drepturilor și libertăților fundamentale.
5. Astfel, în România starea de alertă a fost prelungită succesiv și neîntrerupt prin HG nr.476/2020, HG nr.553/2020, HG nr.668/2020, HG nr.782/2020, HG nr.856/2020, HG nr.967/2020, HG nr.1065/2020, HG nr.3/2021, HG nr.35/2021 și HG nr.293/2021. Ne aflăm, așadar, în situația prelungirii, **pentru a zecea oară**, a stării de alertă.
6. Aceste prelungiri *sine die* ale stării de alertă, dincolo de faptul că nu sunt eficiente din punct de vedere al pretinsului scop pe care îl urmăresc (observăm faptul că așa zisul grad de infectare a populație a crescut – mai mult sau mai puțin artificial – pe parcursul celor 10 luni de unde rezultă că măsurile nu sunt eficiente și persoanele abilitate ar trebui să-și canalizeze eforturile către o altă zonă, spre ex: îmbunătățirea sistemului medical), au efecte dezastruoase asupra sectorul economic și asupra vieții sociale, afectând individul și colectivitatea. Oricum, a încerca rezolvarea unei crize a societății de sec. XXI, globalizată, caracterizată prin deschidere și schimburi comerciale și culturale intense, cu măsuri medievale, de genul închiderii (carantinării) unor orașe sau chiar țări, este absurd și jenant.
7. Măsurile adoptate prin Hotărârea de Guvern sunt de natură a produce **un prejudiciu grav, ireparabil și iminent atât subsemnatului cât și celorlalți cetățeni ai României**.

8. Ineficiența, incompetența crasă și lipsa de consecvență a Guvernului în implementarea așa ziselor măsuri de prevenție a pandemiei (care nu sunt decât măsuri anti-constituționale restrictive de drepturi) au făcut ca individul să își piardă încrederea în acuratețea măsurilor și a deciziilor adoptate și, mai ales, în sistemul sanitar și în știință, în general.
9. Situația din septembrie 2020 când, dat fiind interesul politic urmărit – ținerea alegerilor locale, autoritățile au ”suspendat” pandemia și au permis întrunirile în spațiile închise/deschise, activități interzise conform art. 1 din Anexa nr. 3 – Măsuri pentru diminuarea impactului de risc (regăsite și în anexa la Hotărârea de Guvern aferentă lunii septembrie 2020). Măsura ”suspendării” pandemiei a fost reluată și în luna noiembrie 2020, cu ocazia alegerilor parlamentare, justificarea reprezentantului Guvernului fiind¹ „*e ca și cum te- ai duce la farmacie să-ți cumperi un medicament sau te-ai duce la un magazin, așa e și cu mersul la vot*”. În același timp, însă, în toată această perioadă (septembrie – noiembrie 2020), restricțiile privind dreptul la liberă circulație, dreptul la învățătură, dreptul la libertatea întrunirilor, accesul liber la o activitate economică, accesul la cultură precum și accesul tinerilor la viața economică, culturală și sportivă au fost menținute. În mod absurd, în perioada sărbătorilor de iarnă, în luna decembrie 2020, reuniunile/petrecerile în spații închise, chiar și cu membrii ai familiei, au fost interzise.
10. Prelungirea *sine die* a stării de alertă (care nu diferă prea mult de starea de urgență) înseamnă anihilarea *de facto* a art. 53 din Constituție. Potrivit Constituției restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți este esențialmente *temporară* și trebuie să fie *proporțională* cu situația care a determinat-o. De asemenea, aceasta restrângere trebuie să fie *necesară într-o societate democratică* și să nu afecteze însăși substanța dreptului.
11. Or, prelungirea timp de 10 luni a stării de alertă (și, implicit a măsurilor restrictive) nu mai respectă condiția caracterului temporar al restrângerii exercițiului drepturilor și libertăților. De altfel, din declarațiile oficialilor guvernamentali dar, mai ales, din declarațiile premierului și ale președintelui, rezultă că starea de alertă se va prelungi “atât cat va fi necesar” sau “pana la apariția unui vaccin”, ceea ce, nu numai că arată intenția prelungirii pe o perioada indefinită a restricțiilor aferente stării de alertă, ci și afectarea substanței însăși a drepturilor și libertăților al căror exercițiu este restrâns, fără nici cea mai vagă legătură cu gravitatea situației care le-a determinat. Nu poate exista proporționalitate între

---

¹ <https://www.digi24.ro/alegeri-parlamentare-2020/orban-despre-mersul-la-vot-e-ca-si-cm-te-ai-duce-la-magazin-daca-respecti-regulile-nu-exista-risc-1393128>

măsurile și restricțiile stării de alertă, pe de o parte, și un grad de fatalitate a molimei de 2% în raport de persoanele infectate, și de 0,1% în raport de numărul total al populației. Asemenea măsuri nu pot fi considerate necesare într-o societate democratică. Dimpotrivă, sunt indicii clare ale unei societăți autocratice și totalitare.

2. Expunerea situației de fapt

12. Un prim aspect important de menționat este acela că legislația din România **nu permite suspendarea** efectelor Hotărârilor de Guvern prin care s-a instaurat sau prelungit starea de alertă pentru combaterea unei epidemii².
13. În lipsa existenței unor asemenea căi interne de recurs, mă aflu în imposibilitatea de a le epuiza.
14. Precizez faptul că am formulat în conformitate cu prevederile art. 8 din Legea 554/2004 acțiune în *anulare* a Hotărârii de Guvern 293 din 10 martie 2021 (care nu se confundă cu cererea de suspendare a efectelor). Însă, trebuie avut în vedere faptul că la nivel intern, datorită gradului de încărcare al instanțelor de judecată există riscul iminent ca până la soluționarea cererii în anulare, să expire termenul de 30 zile pentru care s-a prelungit starea de alertă prin Hotărârea de Guvern nr. 293 din 10 martie 2021, situație în care actul de justiție va rămâne lipsit de utilitate practică.
15. **Interesul subsemnatului** în promovarea prezentei acțiuni este justificat de faptul că, prin această Hotărâre de Guvern, îmi sunt încălcate drepturi și libertăți fundamentale garantate de Constituție, cât și de faptul că, în sine, parte din măsurile adoptate sunt disproporționate și inutile, ba mai mult, pun în pericol sănătatea mea și a celorlalți cetățeni.
16. Astfel, art. 2 pct. 2 din Anexa 3 a Hotărârii de guvern³ reprezintă o ingerință evidentă în dreptul subsemnatului la **liberă circulație**. Totodată, prin obligația de a prezenta, cu fiecare ocazie, o declarație pe propria răspundere, care să cuprindă motivul, locul, durata deplasării

---

²Potrivit art. 5 alin. (3) din Legea române nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, în litigiile referitoare la actele administrative emise pentru aplicarea regimului stării de război, al stării de asediu sau al celei de urgență, cele care privesc apărarea și securitatea națională ori cele emise pentru restabilirea ordinii publice, precum și pentru înlăturarea consecințelor calamităților naturale, epidemiilor și epizootiilor nu sunt aplicabile prevederile art. 14.

³În toate localitățile se interzice circulația persoanelor în afara locuinței/gospodăriei în intervalul orar 22,00-5,00.

în intervalul vizat de lege (aspecte ce țin de viața mea personală) reprezintă o gravă atingere a **dreptului la respectarea vieții private**, prevăzut de art. 8 din CEDO.

17. În mod evident, art. 11 pct. 2 din Anexa 3 a Hotărârii de guvern reprezintă o ingerință adusă **dreptului la învățatură**, prin restricționarea accesul fizic într-o unitate de învățământ, restricție pe care subsemnatul o resimț atât în calitate de cadru didactic cât și în calitate de părinte.
18. Într-un studiu realizat de Fundația Agenția de Dezvoltare Comunitară „Împreună”, alături de Consiliul Național al Elevilor, la nivelul lunii decembrie 2020⁴ se arată că *„majoritatea elevilor (54%), cadrelor didactice (57%) și a părinților (62%) consideră că nivelul calității educației oferite în anul școlar 2020-2021 până în prezent este mai scăzut, comparativ cu nivelul calității din anul școlar 2019-2020”*.

Dezamăgirea, frustrarea, neputința, singurătatea și anxietatea elevilor și studenților sunt consecințe ale lipsei de interacțiune socială (grupuri de elevi și studenți care își pregătesc lucrările împreună, competiția constructivă, prezența în biblioteca facultății, accesul la materiale din biblioteca facultății etc.), de contact direct, față în față, cu cadrul didactic și de mentorat, elemente esențiale ale procesului educativ.

19. Măsura instituită la art. 1 din Anexa nr. 2 la Hotărârea de Guvern (obligativitatea purtării măștii peste tot) nu este o reală măsură de protecție și reprezintă, în realitate, un pericol de îmbolnăvire, respectiv de agravare a stării actuale de sănătate publică, atât pentru persoanele sănătoase, cât mai ales pentru cele care suferă de afecțiuni respiratorii care fac dificilă respirația.
20. Unele persoane suferă de afecțiuni respiratorii care fac dificilă respirația chiar și în condiții normale. Purtarea permanentă a măștilor de protecție va putea agrava situația medicală a acestor persoane. Starea permanentă de disconfort și potențială hipoxie generată de purtarea permanentă a măștilor poate afecta capacitatea persoanei de a-si exercita activitatea profesională, întrucât concentrarea la activitățile profesionale slăbește iar obturarea căilor nazale face imposibilă respirația normală.

---

⁴https://cdn.edupedu.ro/wp-content/uploads/2020/12/Rezultate-sondaj-online_calitatea-educatiei-online_dec2020.pdf

21. Excepțiile de la obligativitatea purtării măștii presupun dovedirea afecțiunilor care împiedică purtarea măștii de protecție. Obligația de a dovedi acest impediment medical reprezintă comunicarea unor informații confidențiale, ceea ce înseamnă o ingerință nedreaptă în dreptul la viața privată.
- Pe de altă parte, această exceptare nu funcționează, întrucât:
- i)* persoanele care fac triajul epidemiologic la intrarea în incinta unor clădiri (supermarket-uri, școli și universități, instanțe de judecată sau alte instituții publice), neavând competențele medicale necesare, nu sunt în măsură să decidă și să excepteze persoana în cauză de la regula purtării măștii;
  - ii)* panica instaurată la nivel colectiv și iluzia inoculată potrivit căreia masca îl protejează pe individ de virus, fac din persoana care nu poartă mască un inamic pentru societate (indiferent de existența sau nu a unor afecțiuni respiratorii care i-ar da dreptul să nu poarte masca).
22. În altă ordine de idei, purtarea obligatorie a măștii nu a fost nicicând probată a avea efecte de protecție contra covid. În afară de faptul că cei mai mulți cetățeni poartă mască doar pentru a evita amenzile (și o fac într-un mod periculos de incorect), autoritățile au avut o inadmisibilă atitudine inconsecventă și incoerentă relativă la utilitatea măștii – dacă, în starea de urgență (martie – mai 2020), purtarea măștii era total contraindicată, în special pentru persoanele bolnave, ulterior s-a trecut gradat la recomandare și obligație, inclusiv în spații deschise. În mod absurd, la începutul anului 2021 s-a ajuns la aberația logică a purtării concomitente a două sau chiar trei măști (recomandare a lui Fauci, entuziast preluată la noi), chiar dacă, în urmă cu două săptămâni, un mare număr de state americane au renunțat la mască (și la distanțare socială). Cele mai grave aspecte sunt, însă, *(i)* faptul că pe piața din România circulă măști neconforme, comercializate de entități care nu au autorizație pentru un astfel de comerț și *(ii)* faptul că autoritățile și influencerii media prezintă masca drept un instrument sigur de protecție, ba chiar fac din purtătorii ostentativi de mască niște eroi anonimi care ies din casă (inclusiv în situația în care au simptome) pentru a-și salva bunicii – nimeni nu atrage atenția, însă, asupra faptului că persoanele care poartă mască nu o fac decât rareori corect, în cazul în care ar fi infectați putând da altora infecția, iar cei care ies cu masca pe figură sunt, totuși, convinși că nu pot lua infecția, ceea ce îi pune în pericol de infectare și răspândire nelimitată a virusului.
23. Obligația purtării măștii ar putea să fie, din acest motiv, singura explicație a faptului că, în plină vară (iulie - septembrie) cazurile de infecție au explodat și au avut o evoluție constant

crescătoare (exceptând perioadele de campanie electorală, când cifrele au fost modificate prin eliminarea unor criterii de referință, cum ar fi persoanele infecate, „rezidente” în focare de infecție). Studii recente demonstrează, de altfel, că această intuiție este corectă – pe măsură ce s-a întins coarda obligativității purtării măștii, cazurile de infectare au crescut. Când, în SUA, masca a început să fie abandonată (ianuarie – februarie 2021), cazurile au scăzut cu 40%.

3. Expunerea încălcărilor legislative

24. **Starea de alertă este esențialmente temporară**, așa cum rezultă atât din art. 4¹ din OUG nr.21/2004, cât și din art. 93 din Constituție⁵.

Un individ sau (cu atât mai puțin) o întreagă societate nu pot fi în stare permanentă de alertă. Prelungirea pe termen indefinit a acestei stări esențialmente temporare este, în sine, un non-sens juridic.

25. Restrângerea pe termen indefinit a drepturilor și libertăților are efecte profund nocive în plan economic, social și psihologic:

(i) Din punct de vedere economic, comerțul, circulația persoanelor și a capitalului, ocuparea, utilizarea infrastructurii și valorificarea resurselor materiale sunt reduse la strictul necesar, ceea ce duce la reducerea consumului, faliment, reducerea colectării de venituri la bugetul public sau local și, incremental, la prăbușirea încrederii în viitor.

(ii) Din punct de vedere social, restrângerea prelungită la nesfârșit a exercițiului drepturilor și libertăților determină scăderea interesului pentru educație sau chiar abandonul, limitarea sau chiar interdicția *de facto* a accesului la sistemul public de sănătate și distrugerea treptată, dar inexorabilă a actului cultural. Din aceasta perspectivă, omul conștient și informat poate să pună sub semnul întrebării sistemul de taxe, impozite și contribuții, efortul personal de a le susține putând fi calificat drept inutil și samavolnic, de vreme ce statul nu mai utilizează aceste venituri pentru a reda societății prestațiile sociale promise.

---

⁵Pentru argumente suplimentare în acest sens, a se vedea: https://m.luju.ro/zdrobitoarea-analiza-judecatorul-lucian-buta-de-la-judecatoria-cluj-napoca-demonstreaza-neconstitutionalitatea-decretului-240-2020-prin-care-iohannis-a-prelungit-starea-de-urgenta-si-a-hotararii-4-2020-prin-care-parlamentul-a-fost-de-acord-art-15-din-oug?fbclid=IwAR3hfSTxbXu4cXy5G-XiY6GiCIV143OfmR_gbo7RU-7NITWFMnQ-8NYbsoM

(iii) Psihologic, cei vizați de aceste restrângeri de drepturi și libertăți prelungite la infinit pot fi profund afectați, întrucât impactul emoțional al pierderii locului de munca, al separării de apropiați, al sărăciei care afectează persoana sau familia, frustrarea față de limitarea libertății de mișcare, teama de sancțiuni și panica permanentă fata de o molima ale cărei efecte sunt excesiv de mult amplificate prin diverse tehnici de manipulare, conduc către o permanentă stare de anxietate, mediu propice îmbolnăvirii psihice și de ce nu, fizice (cunoscut fiind faptul că un organism slăbit mental este un mediu propice pentru afecțiunile fizice). Afecțiunile psihologice amplifică sau determină afecțiuni fizice grave, față de care sistemul public de sănătate nu are răspuns prompt și adecvat, fiind concentrat excesiv și artificial pe “prevenția” și combaterea epidemiei de Covid. De asemenea, aceste stări psihologice negative reduc sau neutralizează apartenența socială și familială, încrederea în viață și în viitor și, deci, utilitatea socială a individului.

26. În contextul în care Hotărârea de Guvern atacată conține restricții chiar mai aprige decât cele din Decretul privind prelungirea stării de urgență nr. 240/2020, cu atât mai mult, este evident că este încălcat caracterul temporar al măsurilor de restricție a drepturilor și libertăților, de vreme ce actul normativ conține prelungirea cu încă 30 zile a unei stări (prin definiție temporară) ce persistă deja de 240 zile. De fapt, date fiind similitudinile dintre cele două stări, se poate spune fără exagerare că, de fapt, suntem în stare de urgență/alertă de peste un an, iar acest lucru este în mod evident anti-constituțional.

27. În privința **proporționalității** măsurilor cu situația care a determinat adoptarea acestora, masuri care se prelungesc *sine die*, subliniem următoarele:

(i) epidemia nu a fost declarată oficial în România, ci doar recunoscută formal ca pandemie, după intrarea în vigoare a Legii nr. 52/2020 (august);

(ii) morbiditatea și fatalitatea covid sunt mai reduse decât în cazul unor gripe obișnuite. De altfel, boala COVID-19 declanșată de virusul SARS-CoV-2 este o infecție care nu reprezintă o amenințare pentru viață, iar presupusa rată ridicată a mortalității este nefondată. Complicațiile grave ale bolii COVID-19, care au dus uneori la decese, nu sunt cauzate de virus, ci de tratamentul inadecvat al simptomelor bolii în primele zile. Mai mult, în România sistemul sanitar omoară mai mulți oameni decât boala în sine. Cele două enorme tragedii care au marcat populația României în pandemie sunt, pur și simplu,

pacienții au ars în secțiile ATI (Piatra Neamț și spitalul ”Balș” din București), sunt parte a unui lung și neîntrerupt și de alte strategii cauzate de ignoranța și corupția din sistemul sanitar din România și de eternele infecții nosocomiale din spitalele din România. Lipsa de organizare de la nivel central se reflectă la nivel local, unde medicii de familie ignoră recomandările primite cu privire la tratamentul pe care trebuie să-l prescrie pentru primele simptome. Într-un studiu realizat de Institutul Român pentru Drepturile Omului⁶ se arată: [...]” Transformarea unor spitale în centre destinate tratării infecției cu virusul SARS-CoV-2 are ca efect *limitarea accesului la servicii medicale corespunzătoare pentru persoanele care suferă de alte afecțiuni*, obligația pozitivă a statului de a garanta dreptul la viață fiind, în acest punct, limitată ca realizare. [...] Consiliul Europei a dezvoltat standardele în conformitatea cărora este stabilit modul în care autoritățile naționale ale statelor europene trebuie să aplice dreptul la viață în contextul pandemiei COVID-19. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit, pe baze jurisprudențiale, că obligațiile pozitive ale statelor în garantarea dreptului la viață *se referă [și] la sistemul sanitar*. În această privință, există două categorii de circumstanțe care pot aduce dificultăți în protejarea dreptului la viață: (1) refuzul accesului la un tratament medical de a cărui aplicare depinde salvarea vieții individului; (2) disfuncție structurală sau sistematică în cadrul serviciilor spitalicești care are ca efect ca un pacient să fie lipsit de acces la tratamentul de urgență pentru salvarea vieții iar autoritățile cunoșteau sau ar fi trebuit să cunoască despre acest risc și nu au reușit să întreprindă măsurile necesare pentru prevenirea și materializarea riscului. [...] riscul încălcării dreptului la viață există atât în relație cu pacienții cât și în relație cu personalul medical. Adoptarea de măsuri speciale pentru contracararea pandemiei trebuie să fie realizată în acord cu principiul egalității și nondiscriminării. Deci, se impune să fie urmărit un just echilibru între unitățile sanitare specializate în combaterea pandemiei COVID-19 și unitățile sanitare care asigură servicii medicale persoanelor suferinde de boli cronice, morbidități asociate sau dizabilități”.

(iii) testele care se fac pentru depistarea virusul Sars-Cov2 nu sunt precise; un test care să facă diferența efectivă între gripe obișnuite și covid a fost omologat de-abia în luna septembrie, în Austria. În România, principala modalitate de calcul al cazurilor de infectare cu virusul SARS-CoV-2 are la bază utilizarea testelor RT-PCR. Or, aceste teste **nu pot fi** folosite ca standard imbatabil în evaluarea SARS-COV-2 cu scopul de a lua decizii pentru toată populația, mai ales pentru că transformă un simplu test într-un act medical esențial –

---

⁶http://irido.ro/pdf/IRDO_Studiu%20preliminar%20privind%20criza%20generata%20de%20pandemia%20COVID%2019.pdf

stabilirea diagnosticului⁷. *Deciziile politice* (și nu medicale) care s-au luat în decursul pandemiei s-au bazat pe rezultatele acestui tip de test, care nu identifică virusul, ci rămășițele de ARN. Evident, lipsește un diagnostic clinic care să arate că cei testați au vreo infecție sau nu, motiv pentru care au fost posibile aberația internării în spital a persoanelor asimptomatice și criminala decizie de a concentra întregul sistem sanitar pe cazurile de covid, lăsând netratați pacienții de alte boli. Testul RT – PCR mai are și imensul dezavantaj că nu certifică prezența a cel puțin trei gene în rămășițele de ARN, ci dă „verdictul” infectării cu covid după identificarea unei singure gene – iar aceste situații reprezintă peste 90% din total. Așadar, un număr enorm de teste de acest gen pot fi fals pozitive.

(iv) eficiența purtării măștii de “protecție” nu a fost probată științific; dimpotrivă, pe eticheta produsului, unii producători menționează expres că masca nu protejează purtătorul acesteia de Covid; în plus, în mod repetat s-a atras atenția asupra faptului că unele măști sunt neconforme (cu toate că acestea sunt în continuare comercializate în farmacii).

(v) Un alt aspect care ar trebui analizat cu ocazia verificării proporționalității măsurii îl reprezintă componenta economică a acestei obligații instaurate prin actul normativ atacat. Actul normativ prelungește obligativitatea purtării permanente a măștii de protecție atât în interior cât și în exterior. Pentru a fi eficientă (cel puțin în concepția celor care sunt convinși de asta), masca se schimbă o dată la 4 h. În contextul în care individul își desfășoară activitatea curentă cam la 12 h/zi (cu tot cu transportul acasă-serviciu-acasă), rezultă un minim 3 măști/zi. În decursul a 31 zile, o persoană utilizează 93 măști X 1, 5 lei/ buc⁸ = 139,5 lei. În contextul în care salariul minim net în România este de 1386 lei înseamnă că, pe lună, 10,06% din salariul unei persoane (încadrată cu salariul minim net pe economie, aproape 30% din totalul populației)⁹ este direcționat către achiziționarea de măști. În mod evident, o astfel de măsură este disproporționată în contextul în care, este de notorietate faptul că, România se află printre țările cu cele mai scăzute salarii minime din Europa.

(vi) Nici eficiența termoscanării și a distanțării sociale nu a fost probată științific și nici practic pe perioada celor 10 luni de stare de alertă.

---

⁷ <https://www.antena3.ro/actualitate/date-studiu-teste-rt-pcr-covid-19-594860.html?fbclid=IwAR3UGRICWzBVRjgvF9BK8AyHkvFaEwndZESvtwE-TsCiewyyBWx4BNtKGzc>

⁸ <https://www.catenapascupas.ro/masca-medicala-morntrip-x-1-buc>

⁹ https://ro.wikipedia.org/wiki/Salariu_minim_pe_economie

(vii) Efectele negative ale distanțării sociale, ale scoaterii omului din colectivitate și ale izolării acestuia la domiciliu (și nu ne referim la situația în care persoana a fost testată pozitiv Covid 19) sunt evidente și reprezintă preocuparea constantă a specialiștilor în domeniu. Riscurile izolării sunt similare cu cele asociate hipertensiunii arteriale, obezității și fumatului. Izolarea influențează negativ și starea hormonală sau activitatea sistemului nervos simpatic (crescând riscul de inflamație și boli cardiovasculare sau aritmie cardiacă), precum și echilibrul glicemiei, factor-cheie în tulburările metabolice. Depresia, la rândul său, are o contribuție la creșterea riscului de mortalitate (cu 24%) și boli cardiovasculare, putând crește agregarea trombocitelor prin diminuarea funcției serotoninei și, astfel, sporind riscul de infarct de miocard și AVC. Pe lângă depresie și anxietate, izolarea socială antrenează și riscul de declin cognitiv și demență¹⁰.

28. Prezumția de autenticitate și veridicitate a Hotărârii de Guvern nr. 394 din data de 18.05.2020 este răsturnată chiar de emitenții actului, care, în funcție de interesul temporar, acționează cu dublă măsură. În preambulul acestei acțiuni, am sesizat această interpretare subiectivă a noțiunii de „pandemie” în contextul alegerilor locale și a alegerilor parlamentare.
29. Pe parcursul celor 10 luni de stare de alertă, metoda de determinare a gradului de infectare a oscilat în funcție de interesul imediat al autorităților (deschidere/închidere unități de învățământ, ținerea alegerilor locale, deschidere/închidere restaurante, relaxarea măsurilor în perioada concediilor/închiderea obiectivelor turistice). Această „jonglare” a autorităților (prin luarea sau eliminarea din calcul a comunități considerate focare – a se citi centrele rezidențiale de îngrijire și asistență a persoanelor vârstnice, centrelor rezidențiale pentru copii și adulți, cu și fără dizabilități, precum și pentru alte categorii vulnerabile) ridică semne de întrebare cu privire la veridicitatea actului și implicit cu privire la proporționalitatea măsurilor restrictive de drepturi și libertăți. Lipsa de transparență influențează legalitatea actului și face ca rezultatul testului proporționalității să fie negativ.
30. În acest sens, atrag atenția asupra recentului conflict dintre Ministrul Sănătății și Premierul României determinat de faptul că primul a publicat în data de 04.03.2021 date privitoare la

---

¹⁰ Pentru mai multe amănunte, a se vedea <https://www.reginamaria.ro/articole-medicale/cum-afecteaza-izolarea-creierul>;

numărul de teste efectuate la nivel de județ¹¹ precum și date privitoare la situația vaccinării pe fiecare centru de vaccinare¹², care în opinia Premierului României sunt date care nu pot fi făcute publice¹³ și pentru publicarea cărora era nevoie să se obțină o serie de avize, motiv pentru care Corpul de Control se autosesizează și urmează să verifice „*dacă au fost respectate toată legislația, avizele dacă au fost luate și vom vedea*”¹⁴.

31. Or, potrivit art. 1 din Legea nr. 544/2001 „*Accesul liber și neîngrădit al persoanei la orice informații de interes public, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice, în conformitate cu [Constituția](#) României și cu documentele internaționale ratificate de Parlamentul României.*”
32. În contextul în care Guvernul apreciază că nu pot fi transparente datele privind situația actuală a pandemiei, este evident răsturnată prezumția de legalitate a actului normativ, act, care, în preambul, menționează că s-a adoptat în baza unei evaluări și a unei analize a factorilor de risc care expun necesitate unui *răspuns amplificat la situația de urgență...*

4. Justificarea urgenței promovării prezentei cereri

33. Având în vedere multiplele încălcări ale drepturilor și libertăților fundamentale protejate de Constituție și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, despre care am făcut referire în cuprinsul prezentei cereri, consider că se impune suspendarea de urgență a efectelor Hotărârii de Guvern nr. 293 din 10 martie 2021.

Menținerea măsurilor restrictive adoptate prin actul normativ deschide calea pierderii garanțiilor promovate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului și de Constituția României. În acest sens, Curtea este în măsură să salvgardeze drepturile protejate de

---

¹¹ https://data.gov.ro/dataset/transparenta-covid/resource/d0b60b45-fb08-4980-a34c-8cbb4a43cad3?inner_span=True

¹² https://data.gov.ro/dataset/transparenta-covid/resource/bc19c354-644d-4a24-a26f-512129dbc70d?inner_span=True

¹³ <https://romania.europalibera.org/a/transparen%C8%9Ba-m%C4%83rul-discordiei-%C3%AEntre-voiculescu-%C8%99i-c%C3%AE%C8%9Bu-cine-vrea-s%C4%83-ascund%C4%83-datele-despre-testare-%C8%99i-vaccinare/31141620.html>

¹⁴ <https://www.g4media.ro/corpul-de-control-al-premierului-se-autosesizeaza-in-legatura-cu-modul-in-care-au-fost-publicate-datele-privind-testele-covid-efectuate.html>

Convenție și să prevină pierderea drepturilor și libertăților fundamentale de către cetățeni, prin luarea unei măsuri provizorii privind suspendarea efectelor actului normativ.

***

Față de cele prezentate anterior, subsemnatul solicit intervenția Curții Europene a Drepturilor Omului, prin adoptarea unor **măsuri provizorii** care să conducă la **suspendarea efectelor** Hotărârii Guvernului României nr. 293 din 10 martie 2021 ale Anexelor nr. I, II și III ale Hotărârii.

Data: ...